

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa W. R. i B. R.
przeciwko W. B.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powodowej – J. P.
o ustalenie ewentualnie o nakazanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 grudnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
oraz skargi kasacyjnej interwenienta ubocznego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 11 października 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania;
zasądza od obojga powodów na rzecz pozwanego kwotę 5400zł
(pięć tysięcy czterysta) i od interwenientki ubocznej J. P. na rzecz
pozwanego 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł kosztów zastępstwa
prawnego w postępowaniu kasacyjnym oraz nakazuje wypłacić
z kasy Sądu Apelacyjnego w [...] adw. P. H. kwotę 5400 (pięć
tysięcy czterysta) zł plus stawkę VAT tytułem nieopłaconej
pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrok Sądu Apelacyjnego został zakwestionowany skargami kasacyjnymi wniesionymi przez powodów i przez działającego po ich stronie interwenienta ubocznego. Konstrukcja obu skarg oraz zasadnicza treść zarzutów są podobne, a uzasadnienia wniosków o przyjęcie skarg mają bardzo zbliżoną argumentację, co usprawiedliwia łączną ocenę zasadności tych wniosków. Autorzy obu skarg kasacyjnych wskazują jako przyczyny uzasadniające przyjęcie ich do rozpoznania oczywistą zasadność skarg oraz potrzebę dokonania zasadniczej wykładni art. 365 i łączącego się z tym zagadnienia granic prawomocności materialnej wyroków oddalających powództwo.

Jeśli chodzi o przyczynę w postaci oczywistej zasadności, to pretekstem do jej wskazania była wypowiedź Sądu Apelacyjnego o „niedopuszczalności zarzutów apelacji..., w zakresie lichwiarskiego charakteru umowy oraz nadmiernego zabezpieczenia umowy pożyczki”, gdyż kwestia ta była już przedmiotem merytorycznego rozpoznania przez Sąd Okręgowy w S. w sprawie I C [...], następnie przez Sąd Apelacyjny w [...] w sprawie I A Ca [...] i wreszcie przez Sąd Najwyższy w sprawie II CSK 218/10. Trzeba przyznać, że wypowiedź ta była rzeczywiście co najmniej niezręczna, a wręcz błędna. Sformułowanie o „niedopuszczalności zarzutów” nasuwa bowiem skojarzenie o prawomocnym przesądzeniu danej kwestii w innej sprawie. Tymczasem o takiej prawomocności nie może być mowy, gdyż w sprawie I C [...] przedmiotem żądania była nieważność umowy pożyczki z powodu jej sprzeczności z zasadami WSPÓŁŻYCIA SPOŁECZNEGO I UCZCIWEGO KONTRAKTOWANIA, a w sprawie niniejszej powodowie zarzucają nieważność tejże umowy pożyczki z dnia 27 lutego 2001 r. oraz umowy przewłaszczenia nieruchomości z tejże daty z przyczyny pozorności obu tych umów. Kwestia lichwiarskiego charakteru umowy pożyczki powróciła jednak w zarzutach powodów także w niniejszej sprawie i Sąd trafnie nie rozważał jej szerzej, gdyż była ona przedmiotem rozważań w sprawie I C [...], w tym także Sądu Najwyższego. Odesłanie do uzasadnień w tamtych sprawach było więc jak najbardziej usprawiedliwione, zarówno ze względu na ekonomię postępowania, jak z przyczyn merytorycznych, z tym tylko, że uzasadnieniem

dla tego odesłania nie powinna być „niedopuszczalność” prowadzenia na ten temat rozważań w niniejszej sprawie, ale podzielenie trafnego stanowiska zajętego w tej kwestii w tamtym sporze. Ta niewłaściwa formuła wypowiedzi Sądu Apelacyjnego, odnosząca się zresztą tylko do jednej z wielu omawianych i rozstrzyganych kwestii nie może stanowić przyczyny przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania z powodu ich oczywistej zasadności. Tym bardziej w takich okolicznościach sprawy nie ma potrzeby prowadzić rozważań na temat wykładni art. 365 k.c. oraz granic prawomocności wyroku oddalającego powództwo.

Dlatego orzeczono o odmowie przyjęcia oby skarg kasacyjnych do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Postanowienie o kosztach uzasadnia art. 986 k.p.c. oraz § 19 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348, ze zm.).

aw

jw